

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมตามแนวคิด
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Development of English Writing Skill through Communicative Approach
with Exercises for 6th Graders

ARTICLE INFO

Article history:

Received 24 June 2019

Revised 5 August 2019

Accepted 15 August 2019

Available Online 28 May 2020

เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์^{1,*}, สุรกานต์ จังหาร²

และ ทิพาพร สุจารี²

Natekhanya Pimsing^{1,*}, Surakarn Jungharn²

and Tipaporn Sujaree²

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) Develop planning and learning activities based on the concept of English writing skill, 2) Study the abilities of English writing skills, and 3) Investigate students' opinions toward study activities of communicative writing skill. The participants were the 6th graders of Ban Sawangnadi School. The data were analyzed and interpreted by percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research revealed that 1) The planning and learning activities development showed at 86.85/86.67 which is higher than criterion, 2) The achievement test showed at 86.67 percent higher more than the expected, and 3) The most students had positive attitudes. (\bar{x} = 4.25, S.D. = 0.58)

KEYWORDS: COMMUNICATIVE APPROACH / ENGLISH WRITING SKILLS

¹ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย

M.Ed. (Curriculum and Instruction), Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย
Assistant Professor, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.

* Corresponding author; E-mail address: pnetkanya@gmail.com

doi: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสว่างนาดี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.44/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 2) ความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.58)

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร / ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

บทนำ

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาคำคัญของโลกในสังคมโลกยุคปัจจุบันและเป็นภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกคนทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาด้านชีวิต การตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 มาตรา 10 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าทักษะการเขียนถูกจัดไว้ลำดับสุดท้ายของทักษะทั้งสี่ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่าเพราะการเขียนจัดเป็นทักษะที่ยากที่สุดต้องผ่านกระบวนการคิดหลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็น การรวบรวมความคิด การเลือกสรรถ้อยคำถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่สามารถสื่อความได้ตรงตามความต้องการ ดังนั้น การเขียนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ตัวครูผู้สอน และตัวนักเรียนเองต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศสามารถนำไปใช้ในสภาพจริงนอกห้องเรียนได้ จะเห็นได้ว่าทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้และจำในสิ่งที่เรียนได้ไม่จะเป็นการเรียนรู้ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์ และคำศัพท์สำนวน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540)

จากการทดสอบ LAS (Local Assessment System) การประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับเขตพื้นที่การศึกษา การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสว่างนาดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปีการศึกษา 2560 มีระดับคะแนนเฉลี่ย 25.00 สอดคล้องกับจากการทดสอบ O-Net ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านสว่างนาดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ปีการศึกษา 2560 มีระดับคะแนนเฉลี่ย 33.00 และเมื่อวิเคราะห์ถึงคะแนนเฉลี่ยตามสาระการเรียนรู้ ซึ่งสรุปได้ว่า ผลการทดสอบ O-Net ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับไม่ถึงเกณฑ์ที่น่าพอใจ โดยเฉพาะในสาระ

ภาษาเพื่อการสื่อสารภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยตามลำดับสาเหตุเป็นผลเนื่องมาจากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ และประโยคภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถเขียนประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ ไม่สามารถเรียงลำดับความคิดของตนเองโดยการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาไทย เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ผู้รับสารได้เข้าใจอย่างถูกต้อง

การใช้ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมวิธีหนึ่ง เพราะชุดฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา ดังที่ พรชัย ผาดไธสง (2545) ได้กล่าวถึงชุดฝึกไว้ว่า ชุดฝึกหรือแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนที่นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเองช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาในการเรียนรู้เพิ่มเติมทักษะฝึกทักษะนักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน การใช้แบบฝึกที่มีภาพสีสันสวยงามจะเป็นจุดเด่นที่สร้างความสนใจแก่เด็กได้ซึ่งตรงกับ สุทธิศากุทัยคุปต์ (2542) และ พิมพ์ประไพ ธวัชวงศ์ (2552) พบว่า การนำหนังสือภาพ และแบบฝึกที่มีภาพประกอบมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ เกิดการเรียนรู้และเข้าใจภาษาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับประถมศึกษา ดังนั้น ในการสอนภาษาอังกฤษครูจึงควรนำสื่อ หนังสือหรือแบบฝึกที่มีเรื่องราวและรูปภาพประกอบการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความหมายและจินตนาการเข้าด้วยกัน และยังสร้างความเพลิดเพลินให้กับเด็กช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านความคิด ชดเชยประสบการณ์ทางด้านภาษาแก่เด็กให้ทัดเทียมกันอีกด้วย (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537)

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ให้ผ่านเกณฑ์มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการศึกษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสว่างนาดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำนวน 3 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 9 แผน ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 9 ชั่วโมง



1.2 แบบฝึกทักษะการเขียนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 9 ชุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลประเมินผล

2.1 แบบทดสอบใช้สอบวัดความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 3 ฉบับ ๆ ละ 30 ข้อ (ทดสอบทำยวงจรปฏิบัติ)

2.2 แบบสอบถามใช้สอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำแนกรายด้านและรายชื่อ จำนวน 3 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ในทุกวงจรปฏิบัติกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและวิเคราะห์หาคุณภาพแล้ว แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ค้นคว้าทดลองการสอนการเขียนภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ได้จัดทำขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 9 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติ ได้แก่ วงจรปฏิบัติที่ 1 แผนที่ 1-3, วงจรปฏิบัติที่ 2 แผนที่ 4-6 และวงจรปฏิบัติที่ 3 แผนที่ 7-9

3. หลังการทดลองครบตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ในทุกวงจรปฏิบัติเพื่อศึกษาความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังการทดสอบแต่ละวงจรปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) ผ่านเกณฑ์ 80/80 ซึ่งแบ่งโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2) ดังนี้

วงจรถอบปฏิบัติที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 เสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ทำการทดสอบย่อยท้ายวงจร สรุปผลการทดสอบเป็นตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการจำแนกคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80

จำนวนนักเรียน	รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
3	คะแนนระหว่างเรียน	60	145	48.33	0.47	85.83
3	คะแนนหลังเรียน	30	50	16.67	1.25	55.56

ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ (E1/ E2) เท่ากับ 85.83/55.56

จากตารางที่ 1 พบว่า จำนวนนักเรียนทั้งหมด 3 คน ทำการทดสอบหลังเรียน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน จากวงจรถอบปฏิบัติที่ 1 เรียงลำดับนักเรียนที่ได้คะแนน

มากที่สุดคือ 18 คะแนน คะแนนต่ำสุด 15 คะแนน ผลของประสิทธิภาพของกระบวนการ โดยประเมินจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมดและการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักเรียนที่คะแนนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.83 (E1)

ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ โดยประเมินจากคะแนนหลังเรียนด้วยแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 55.56 (E2) ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ผู้วิจัยจึงได้ปรับกระบวนการสอนตามแนวทางแก้ไขข้างต้น และดำเนินการทดลองวงจรปฏิบัติที่ 2

วงจรปฏิบัติที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 เสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ทำการทดสอบย่อยท้ายวงจร สรุปผลการทดสอบเป็นตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการจำแนกคะแนนทดสอบย่อยท้ายวงจรปฏิบัติที่ 2 ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80

จำนวนนักเรียน	รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
3	คะแนนระหว่างเรียน	60	145	53.33	0.94	88.88
3	คะแนนหลังเรียน	30	50	21.67	1.70	72.22

ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ (E1/ E2) เท่ากับ 88.88/72.22

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนนักเรียนทั้งหมด 3 คน ทำการทดสอบหลังเรียน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน จากวงจรปฏิบัติที่ 2 เรียงลำดับนักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ 21 คะแนน คะแนนต่ำสุด 20 คะแนน ผลของประสิทธิภาพของกระบวนการ โดยประเมินจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมดและการสังเกตพฤติกรรม พบว่านักเรียนที่คะแนนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.88 (E1)

ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ โดยประเมินจากคะแนนหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 72.22 (E2) ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ผู้วิจัยจึงได้ปรับกระบวนการสอนตามแนวทางแก้ไขข้างต้น และดำเนินการทดลองวงจรปฏิบัติที่ 3

วงจรปฏิบัติที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 เสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ทำการทดสอบย่อยท้ายวงจร สรุปผลการทดสอบเป็นตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการจำแนกคะแนนทดสอบย่อยท้ายวงจรปฏิบัติที่ 3 ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80

จำนวนนักเรียน	รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
3	คะแนนระหว่างเรียน	60	145	53.67	1.25	89.44
3	คะแนนหลังเรียน	30	50	24.67	1.25	82.22

ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ (E1/ E2) เท่ากับ 89.44/82.22

จากตารางที่ 3 พบว่า จำนวนนักเรียนทั้งหมด 3 คน ทำการทดสอบหลังเรียน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน จากวงจรปฏิบัติที่ 1 เรียงลำดับนักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ 26 คะแนน คะแนนต่ำสุด 23 คะแนน ผลของประสิทธิภาพของกระบวนการ โดยประเมินจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมดและการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักเรียนที่คะแนนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.44 (E1)

ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ โดยประเมินจากคะแนนหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.22 (E2) ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองวงจรปฏิบัติที่ครอบคลุมทั้ง 3 วงจร และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นให้มีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 80/80 ในวงจรปฏิบัติที่ 3

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 4

นักเรียน คนที่	วงจรปฏิบัติการที่ 1			วงจรปฏิบัติการที่ 2			วงจรปฏิบัติการที่ 3			t	Sig.
	แผ่นที่ 1 1(20)	แผ่นที่ 2 2(20)	แผ่นที่ 3 3(20)	แผ่นที่ 4 1(20)	แผ่นที่ 5 2(20)	แผ่นที่ 6 3(20)	แผ่นที่ 7 1(20)	แผ่นที่ 8 2(20)	แผ่นที่ 9 3(20)		
1	15	16	17	18	18	18	19	18	18	3.09**	0.09
2	16	16	16	18	18	18	18	18	18	2.07**	0.17
3	16	16	17	17	18	17	17	18	17	2.80**	0.10

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงตามวงจรปฏิบัติที่ 1-3 มีคะแนนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.58) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนพึงพอใจที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.26) นักเรียนพึงพอใจที่ได้เรียนเนื้อหาตามแบบฝึกทักษะ ($\bar{x} = 4.87$, S.D. = 0.52) นักเรียนพอใจในวิชาภาษาอังกฤษที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.41)

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเพื่อความเข้าใจในภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยนำกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอในรูปแบบการอภิปรายผลของแต่ละวงจรปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

1.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วงจรปฏิบัติการที่ 1 กิจกรรมในการนำเข้าสู่บทเรียนนั้นผู้วิจัยได้ใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความสนใจสร้างแรงจูงใจและเตรียมความพร้อมนักเรียนก่อนการสอนบทเรียนทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจและกระตือรือร้นมีความพร้อมที่จะเรียนสอดคล้องกับกฎแห่งความพร้อมการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจแต่ในขั้นตอนของการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น พบว่า นักเรียนบางคนเขียนได้ค่อนข้างล่าช้า บางคนยังไม่สามารถเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องโดยเขียนข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือเขียนรายละเอียดไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาของใจความและจากที่ผู้วิจัยได้สอบถามนักเรียนถึงปัญหาของการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนหลายคน กล่าวว่า ยังไม่เข้าใจหลักในการเขียนและสับสนกับการหาใจความหลักและใจความรอง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนยังไม่เข้าใจว่าข้อความใดควรเป็นใจความหลักหรือใจความรองไม่มีความรู้พื้นฐานและทำให้นักเรียนไม่สามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องครบถ้วนสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนา ศีตลาลา (2544)

กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษานั้นมีหลายรูปแบบ ต้องมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ผู้สร้างควรคำนึงถึงความสนใจความแตกต่างระหว่างบุคคล และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่วางไว้ มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ควรจัดทำให้อ่านเป็นเรื่อง ๆ รวมทั้งมีการประเมินผล โดยแจ้งผลความก้าวหน้าในการฝึกให้นักเรียนทราบทันทีทุกครั้ง นอกจากนี้นักเรียนจะได้รับประโยชน์หรือคุณค่าจากการฝึกหรือไม่ขึ้นอยู่กับความเข้าใจและรวมทั้งการดูแลจากครูผู้ฝึกเป็นสำคัญ

1.2 ผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้วงจรวจรปฏิบัติครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นกับการเรียนมากขึ้นสำหรับปัญหาในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนผู้วิจัยได้ปรับวิธีการในการอธิบายโดยเปรียบเทียบใจความหลักใจความรองและรายละเอียดของใจความรองเปรียบเทียบเหมือนแม่ลูกตามลำดับเมื่อนำเนื้อหาจากบทอ่านมาเขียนลงในใบงานทำให้การอธิบายกระชับขึ้นนักเรียนเข้าใจง่ายขึ้นการหาข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของใจความรองนักเรียนถูกต้องรวดเร็วขึ้น เพราะมีหลักการจำว่าข้อความที่นำมานั้นต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันด้วย ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกเขียนผังความคิดบทอ่านในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ซ้ำอีกครั้งเพราะผลปรากฏว่านักเรียน เขียนผังความคิดได้ถูกต้องครบถ้วนกว่าเดิมครูต้องดูแลใกล้ชิดและการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนรู้สึกสนุกกับการเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้นและทำคะแนนแบบฝึกทำยบทอ่านและคะแนนทดสอบทำยวงจรวจรได้มากขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการที่นักเรียนได้เรียนรู้บทอ่านและฝึกเขียนการเขียนคำศัพท์ด้วยความเข้าใจและได้ฝึกซ้ำซ้ำจึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถทำคะแนนได้

1.3 ผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้วงจรวจรปฏิบัติครั้งที่ 3 พบว่า ผู้วิจัยได้นำปัญหาในการจัดกิจกรรมทั้งวงจรวจรปฏิบัติที่ 1 และ 2 มาสรุปและนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนกับนักเรียนทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นมากขึ้น นักเรียนสนใจในการซักถามครูผู้สอนช่วยแก้ปัญหาและตอบข้อคำถามให้กับนักเรียนได้และนักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นและทำให้นักเรียนสอบได้คะแนนมากขึ้นผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

1.4 ผลการพัฒนาประสิทธิภาพโดยรวมของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครบทั้ง 3 วงจรวจรปฏิบัติ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ (E1/E2) 89.44/82.22 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ในวงจรวจรปฏิบัติที่ 3 อาจจะเป็นเพราะว่าแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนให้มีการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษให้เชื่อมโยงองค์ความรู้ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกแผน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน จากการสอบถามนักเรียนก่อนการจัดทำแผนและมีเนื้อหาสาระที่มีขอบเขตการเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งเรียงจากกิจกรรมง่ายไปหานอกจากนี้ยังพบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach : CLT) เป็นการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟังตามด้วยการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงมีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษาทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร กล่าวคือ เป็นแนวการสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) และยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ตลอดจนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) และเน้นการฝึกโดยใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน แต่ก็ได้ละเลย

ความสำคัญของโครงสร้างไวยากรณ์ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2557) ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวที่นักเรียนมีโอกาสพบเจอได้ง่ายในชีวิตประจำวัน เช่น All About Me, Weather, Going Shopping และจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ผ่านการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเหมาะสมในด้านเนื้อหา ด้านภาษา ด้านรูปเล่ม และการนำแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงและนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การฝึกทักษะการเขียนจากกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะเพื่อวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557) พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม มีรูปแบบที่หลากหลาย เนื้อหาน่าสนใจ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ใกล้ตัวคือ ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ มาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏว่า มีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) เท่ากับ 85.15/81.20 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนสามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเดิม ตอบคำถามได้ถูกต้อง และเข้าใจเรื่องที่เรียนได้มากขึ้น

2. ความสามารถทางการเขียนก่อนกับหลังเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ทำการดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 3 วงจรปฏิบัติแล้ว นักเรียนทั้งหมด 3 คน ทำการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน จากวงจรปฏิบัติที่ 1 เรียงลำดับนักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ 18 คะแนน คะแนนต่ำสุด 15 คะแนน คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.83 และจากคะแนนผ่านเกณฑ์ของนักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ของนักเรียนทั้งหมด จากวงจรปฏิบัติที่ 2 เรียงลำดับนักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ 24 คะแนน คะแนนต่ำสุด 20 คะแนน คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 88.88 และจากคะแนนผ่านเกณฑ์ของนักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 ของนักเรียนทั้งหมด จากวงจรปฏิบัติที่ 3 เรียงลำดับนักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ 26 คะแนน คะแนนต่ำสุด 23 คะแนน คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.44 และจากคะแนนผ่านเกณฑ์ของนักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 82.22 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น นักเรียนมีทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และได้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีคะแนนตั้งมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ผลการตอบแบบสอบถาม พบว่า มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.58) ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเป็นวิชาชีพที่พัฒนาสู่สังคมโลกได้ สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2542) กล่าวว่า เจตคติหรือทัศนคติเป็นความรู้สึกเชื่อศรัทธาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะไปในทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้เจตคดียังไม่เพียงพอแต่เป็นตัวการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมดังนั้นเจตคติจึงเป็นคุณลักษณะของความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่

ภายใน ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา มีความยืดหยุ่น รวมถึงภาษาที่มีรูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน และเนื้อหาเข้าใจง่ายมีความชัดเจน อีกทั้งนักเรียนยังได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายร่วมกับเพื่อน ๆ และครู โดยใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ครูคอยให้คำแนะนำ กระตุ้นการเรียนรู้ และทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และรักความเป็นไทย/รักท้องถิ่น อยู่ในระดับดี และมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการเขียนอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการจัดการเรียนรู้ ครูควรคำนึงถึงความสนใจของนักเรียน ไม่เร่งรัดและใจร้อนใช้หลักเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดการเรียนรู้ควรตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคล กิจกรรมควรกระตุ้นนักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างสม่ำเสมอ
2. ควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายและให้แรงเสริมเมื่อนักเรียนทำได้ดีและถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาให้นักเรียนที่อ่อนในเรื่องทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกความพร้อมให้มีทักษะทุก ๆ ด้าน พร้อม ๆ กันเพื่อการเชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- _____. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5*. เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์. คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย.
- พรชัย ผาดไธสง. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง ผักบุ้งประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดอำนาจเจริญ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- พิมพ์ประไพ ธวัชวงศ์. (2552). *การใช้กิจกรรมนิทานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- รัตนา ดีศาลา. (2544). *ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.



- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2542). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน์.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2557). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐาน
ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลระดับชั้นมัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุทิศา อุทัยคุปต์. (2542). *ผลการใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการสอนเชิงสร้างสรรค์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*.
มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.